Beschouwingen over het orgel

Het orgel en het Romeinendom, Barok en de Leeuwsymboliek

Het 'gothic Horror-orgel'

Marc van Delft

2017

Over het orgel, het Romeinendom, Barok en de Leeuwsymboliek

De traditionele visie op het orgel

Veel mensen zullen het orgel in de kerk ervaren als een verheven en soms hemels instrument dat de heilige cultische dienst van de katholieke kerk dient te begeleiden, of het verheven en waardige psalmengezang van de protestantse eredienst.

Er zijn ook soms momenten dat men een schemerachtige en mystiek aandoende gotische kathedraal binnentreedt en er klinkt van boven een geheimzinnig mystiek soort zacht orgelspel die uit de hemelse wereld van de engelen lijkt te komen, wat mij eens overkwam toen ik de machtige kathedraal van Orleans betrad waar de organist aan het oefenen was op het mystieke en fascinerende werk 'Intermezzo' van Jehan Alain….

Ook kan het orgel groots en machtig klinken, als ware het de stem van God in al zijn verheven grootsheid en macht.

Geen componist was zo goed in staat om in zijn symfonieën de grootsheid en onverbiddelijke macht van God de Vader te verklanken als de tijdens zijn leven bejubelde organist Bruckner.

Bruckner was ook een gevierd orgelimprovisator, waar hij veel meer succes mee had als met zijn symfonieën.

Het orgel klinkt in een kerk altijd van boven af, vanaf een hoog orgelbalkon, als ware het een muziek die vanuit de hemel, vanuit de hogere sferen van de hemel op ons neerdaalt.

In veel katholieke kerken stond dan het kerkkoor rondom het orgel en klonk de heilige MIS van boven af, als ware het engelengezang dat uit de hemel op ons neerdaalt…

[door de ontkerkelijking en het verval van het eertijds 'rijke roomse leven' lijkt die prachtige traditie bijna helemaal te zijn verdwenen, helaas, er zijn tegenwoordig meer swingende jongerenkoren die hippe kerkliedjes zingen… Gelukkig zijn er toch nog wel een aantal kerken met een serieus kerkkoor…]

Kortom, wij associëren het orgel toch vaak met iets hoogs en hemels, iets typisch kerkelijks….

De visie van Ruland op het orgel

Tot mijn verbazing las ik echter in een antroposofisch boek over muziek [van Heiner Ruland - Goetheanismus und Musik] een tegenovergestelde opvatting over het orgel.

[zie onderaan voor de citaten uit dit artikel]

Ruland ziet het orgel juist eerder als een meer aards, een satanisch-ahrimanisch en misschien wel 'hels' instrument, wat eigenlijk vanuit het onderaardse zou moeten klinken in plaats van boven af…. (volgens Manfred Bleffert)

Hij ziet het orgel niet als hemels-apollinisch, maar meer als een dionysisch [onder-] aards instrument…

Immers, het orgel is een blaasinstrument, en bij de oude Grieken hoort het hemels apollinische element bij de lyra, de lier, [een soort harp] het tere snarenspel, en de luidruchtige snerpende aulos, een blaasinstrument [een soort schalmei] hoort bij Dionysus, Bacchus, de dronken God van de wijn en de 'dionysische roes', het 'wein-weib-und-gesang'-gebeuren van de wilde dansen die tot extase en roes voeren.

Met name de oude Romeinen hadden al veel koperen blaasinstrumenten en veel gewelddadige koper- en slagwerkmuziek, soms blaas- en koperorkesten met honderden instrumenten om hun veldslagen en hun gladiatorenspelen mee te begeleiden.

De oude Romeinen schijnen ook al een soort theaterorgel te hebben gehad dat tijdens de gladiatorenspelen in het circus werd gebruikt….

Door Ruland wordt het orgel dus afgeschilderd als een meer duister, onderaards instrument wat eigenlijk iets zeer kwalijks en onmenselijks vertegenwoordigt, samenhangend met de meest kwalijke uitwassen van het gewelddadige Romeinendom…

Hij beschrijft zelfs dat christenen door de Romeinen voor de leeuwen werden geworpen terwijl er orgelklanken klonken...

Zie onderaan, met een vertaling van mijzelf en citaten uit het genoemde boek van Ruland – over het orgel.

Als men het boek wil lezen, zie:

https://www.amazon.de/Goetheanismus-Musik-Erfassen-musikalischen-Gegenwart/dp/3723514324

[lees dan het hoofdstuk: der Orgel und dem Kultus]

Het orgel als uitdrukking van de Rooms- / Romeinse macht

Ongetwijfeld drukt het [katholieke] kerkorgel zeker ook de macht van het Romeinendom uit, het roomse / Romeinse element van de [Rooms- / Romeinse] kerk.

Het orgel drukt natuurlijk ook een geweldige MACHT uit.

[net zoals de hoge torens van gotische kathedralen bv.]

Niet voor niets spreekt men over de ROOMS katholieke kerk, de Rooms katholieke kerk is de voortzetting van de oude Romeinse macht en in de Roomse kerk wordt nog steeds de taal van de oude Romeinen, het LATIJN gesproken in de Missen en gebeden.

Steiner zegt bv. dat de volksgeest van de oude Romeinen zich heeft omgevormd tot 'de geest van het

exoterische christendom'.

Dat zijn de Roomse- en de protestantse kerk.

Daarin waait dus dezelfde wind als in het oude Romeinendom.

Bruckner was bv. een groot organist, [en fanatiek katholiek], en Bruckner was volgens Frank Berger [een kerkmuziek-componist van de Christengemeenschap] de reïncarnatie van een Romeins keizer [Vespasianus] ....

Volgens Berger drukken alle grote en overweldigende climaxen en de grootse overwinningsmuzieken aan het slot van een Bruckner-symfonie ook romeins-militaire overwinningen uit.

[ik ben het daar totaal niet mee eens, maar dat daargelaten]

[zie: Frank Berger, in zijn boek: 'Lotgenoten']

Het orgel in de Romeinse arena – het orgel en de Christenen voor de leeuwen....

Mijn vriendin Ria heeft (ondanks haar kerkelijke opvoeding en kerkelijk-religieuze behoeften) een hekel aan orgel, en hoewel ze (als gelovig protestant) niet in reïncarnatie gelooft heeft ze vaak de herhalingsdroom gehad dat ze in een Romeinse arena voor de leeuwen werd geworpen....

Opmerkelijk daarbij is dat ze zich daarbij herinnert dat ze het bewustzijn verloor nadat de leeuw haar met zijn poot bewusteloos sloeg.*

Nu is dit een onbekend zoölogisch feit, dat leeuwen hun prooi met hun poot bewusteloos of dood slaan, want iedereen denkt dat een leeuw zijn prooi doodbijt of verscheurt....*

Dat pleit dus voor de authenticiteit van deze reïncarnatie-herinnering....
Want dat kon Ria onmogelijk weten!

We moeten ons ook het volgende bedenken, namelijk:
Ria interesseert zich totaal niet voor dieren!
Dus de kans dat ze dat ergens had gelezen is miniem.
Ik heb vroeger heel veel over dieren gelezen, maar zelfs ik had daar nog nooit van gehoord!

Dat is wel het bewijs dat het een authentieke reïncarnatieherinnering is!

Dus ik heb dan wel eens [voor de grap] geopperd dat ze mogelijk tijdens orgelklanken door de leeuw werd gedood...

En misschien daarom een hekel heeft aan orgel...

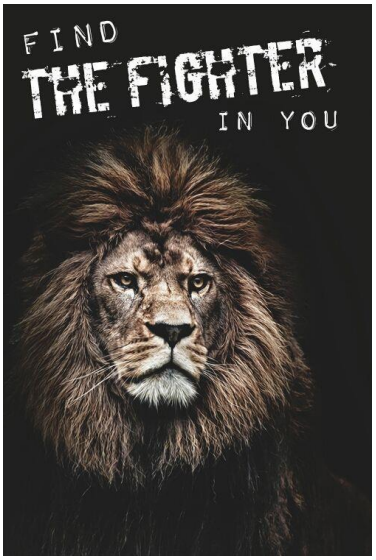
---

*http://volkoomen.nl/dieren/leeuw.htm

De kracht van een leeuw is verbazend groot.
Met een enkele slag van zijn poot kan hij gemakkelijk een paard de kop inslaan.

De Leeuw als de Sol Invictus en de Romeinse keizers

Opmerkelijk is het dat de Romeinse keizers zich volgens Sigismund von Gleich [in: DER MENSCH DER EISZEIT UND ATLANTIS, blz. 131] met de leeuw als zonnedier identificeerden* [volgens Julius [in 'de 12 driften'] hangt de Leeuw samen met de 'vechtdrift'] ,

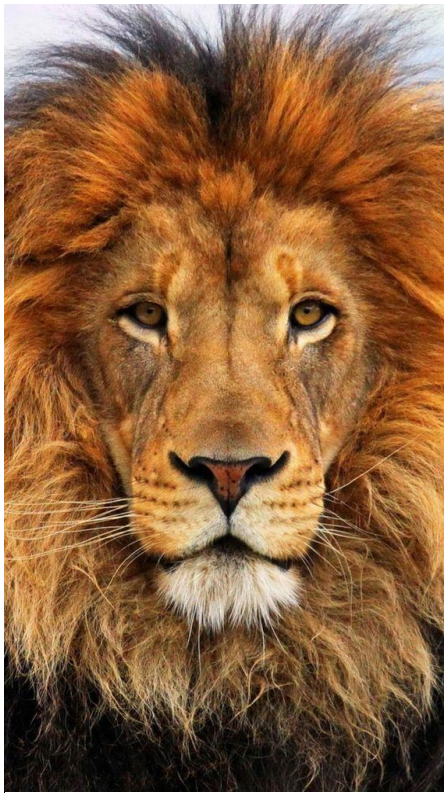

want dan waren ze de 'Sol invictus', de 'onoverwinnelijke zon!' en dus daarom hun vijanden door leeuwen [zonnedieren] lieten ombrengen...

---

*Von Gleich bespreekt het cultuurtijdperk van de Leeuw, het laatste Atlantische tijdperk, van de oermongolen: 'Toeraniers en Mongolen zijn uitgesproken bloedsrassen die in het Leeuwtijdperk hun grootste tijd gehad hebben.' – 'De Leeuw is het bloeds- en hart-dier bij uitstek. Hij geldt in het dierenrijk als de Koninklijke heerser.' – 'De Leeuw is de autocraat. In zijn ziel heersen Koninklijke trots en grenzeloze heerszucht. Leeuwenmoed, en wrede bloeddorst, groothartigheid, en sluwheid. De despoten van de verschillende groot-kahnen' [MvD: denk aan de Djenghis Kahn en Atilla de Hun!!] – 'de ongehoorde oorlogsijver, en de vreselijke wreedheid van hun volkeren wordt begrijpelijk vanuit het leeuwen-ziele-wezen van de Mongolen. Alle dictators, autocraten en despoten voelen zich vanuit hun Leeuwziel tot

de Leeuw aangetrokken.’ - ‘Die Cäsaren genossen den Anblick der Löwen, die in der Arena die Christen zerfleisst haben.’

Rome als de ‘Leeuwstad’

En astrologisch gezien valt Rome onder de Leeuw....

De Leeuw is het zonnedier.

Bij de Leeuw hoort ook Barokkunst, want de Barokpruik is het namaak-weelderige Leeuwen-haar wat kracht en jeugd uitdrukt [dat laatste zegt ook Steiner in [ik meen] 'Voeding en kleding van de mens'], dat het zonnetype gekenmerkt wordt door weelderig haar

en dat dat weelderige haar de geZONdheid van het zonnetype uitdrukt....!!

en dat dat met de Leeuw samenhangt...].

En het Baroktijdperk was bij uitstek de tijd van de hoogbloei van de orgelmuziek, denk bv. aan Bach.

Dat de leeuw met kracht en met het haar samenhangt illustreert ook het Bijbelse verhaal van Samson, 'dat de kracht in zijn haar zat',

[Hij was vanaf zijn geboorte een Nazireeër en mocht zijn hoofdhaar niet afscheren. Aan zijn Nazireeërschap ontleende hij enorme fysieke kracht.]

want eerder versloeg Samson [net zoals Hercules] een Leeuw.

[Simson werd verliefd op een Filistijns meisje in Timna. Onderweg naar zijn geliefde werd hij door een leeuw aangevallen, maar hij sloeg de leeuw dood.]

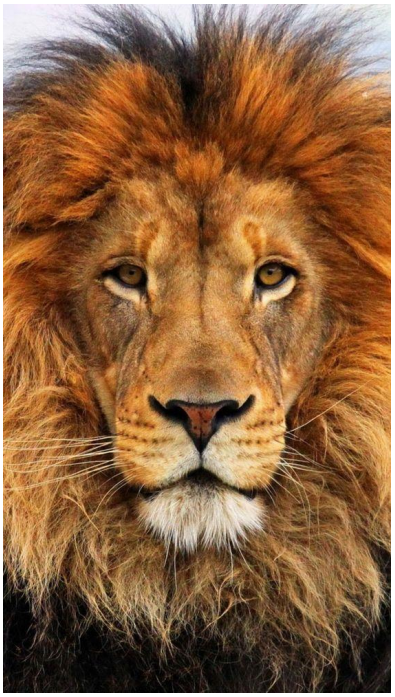

Samson hangt dus met de Leeuw-symboliek samen, en is net zoals Herakles een [Leeuw-] zonne-ingewijde...

Toen Delila zijn haar afknipte verloor Samson zijn kracht zegt de Bijbel.

Dat drukt uit dat het verlies van het weelderige haar, (wat jeugd en kracht vertegenwoordigt), als men oud en kaal wordt, dat dat verlies, het verlies van de jeugdkracht, de zonnekracht van de gezondheid uitdrukt...

Weelderig leeuwenhaar wat als zonnestralen om het hoofd woelen drukt de Zonnekracht van het zijn in de kracht van je leven uit [21-42= de zonne-leeftijdsfase...]....

De grootste 'Leeuw' uit het tijdperk van de Barok, de 'Leeuwtijd' zijnde namelijk het tijdperk van HET ABSOLUTISME, de tijd van de superdictators* was natuurlijk Lodewijk de 14e.

Men spreekt vaak over koning Leeuw, de Leeuw is de 'koning der dieren', de Leeuw symboliseert de koningsmacht, en ook de moed, denk aan de Gryffindors-groep waar Harry Potter en zijn vrienden bij horen:

---

*De d/t = de Leeuwklank [volgens Steiner in de woord-eurithmie], zie bv. de woorden: dictator / tiran / despoot / doe dat / triomf / krachT / sTerk / terreur / staat / de daad / tank / steken / schieten / treffen / dood / toren / toorn / testosteron / stok / dapper etc.

Deze Lodewijk de 14e was in zijn jeugd gezegend met een weelderige bos haar waar hij erg trots op was.

Lang weelderig haar was toen mode, al in de 16e eeuw, evenzeer het tijdperk van de grote koningen.

 [Louis XIII]

Toen zijne majesteit echter kaal begon te worden zette hij een pruik op, en met hem de rest van de wereld, want de hele wereld imiteerde de toenmaals machtigste koning van de wereld, Lodewijk de 14e!
(zo ontstond dus de mode van de Barokpruik!)

Ook identificeerde Louis XIV zich met de Zon en met de leeuw, want hij noemde zichzelf de 'Zonnekoning'....

Zijn ochtendritueel werd bv. de 'zonsopgang' genoemd en in de tuinen van zijn paleis in Versailles is het meest centrale beeldhouwwerk het machtige Apollo-beeldhouwwerk

met de spuitende fonteinen,

want Apollo is de zonnegod!

Kenmerkend voor de st. Pieter in Rome [en Barokkerken in het algemeen] , het symbool van de ultieme Romeinse macht van Rome, is het gouden altaarreliëf die de stralende zon verbeeldt, en deze is op het westen gericht zodat daar tegen zonsondergang de zon doorheen straalt!

Opmerkelijk is ook dat de Barok in Rome ontstaat, als uitvloeisel van de CONTRAREFORMATIE, waar natuurlijk ook sterk de macht van de Jezuïeten mee verbonden is, die als geen anderen enorm veel protserige en bombastische Barokkerken hebben gebouwd om d.m.v. pracht en praal indruk te maken en daardoor zieltjes voor de RK kerk te winnen...

De Barok is dan ook een uitdrukking van de beweging / de impuls van de contrareformatie: De strijd van de Romeinse kerk tegen het protestantisme, die uiteindelijk in de verschrikkelijke 30-jarige oorlog zou uitmonden, een van de ergste oorlogen van de wereldgeschiedenis.

Nu is het ook opmerkelijk dat Frankrijk astrologisch onder de Leeuw valt, het is natuurlijk ook het land van de ultieme absolutistische koning, Lodewijk de 14e!

En Frankrijk is ook het land van de gotische kathedralen, en van de grote orgels, waar de grootste en meest indruk-wekkende orgels vandaan komen van de 19e eeuwse orgelbouwer van het grote romantische orgel:
Aristide Cavaillé-Coll
zie:
https://nl.wikipedia.org/wiki/Aristide_Cavaill%C3%A9-Coll

In Frankrijk, en met name in Parijs heb je veel van deze enorm grote en indrukwekkende orgels:
Parijs staat er vol mee!

Daar zijn alleen al 11 van zijn orgels, o.a. in de Notre Dame [waar Olivier Latry op speelt!], de st. Sulpice waar Langlais organist was, de Madelaine, de st. Clothilde, de st. Trinité en het Pantheon.

Ook de Parijse Amerikaanse kerk waar ik in 2014 een orgelconcert meemaakte heeft een C.Coll-orgel...

Wij gaan bijna ieder jaar naar Frankrijk en naar Rouen waar ook zo'n machtig C.Coll-orgel staat, in de st. Ouen....

Frankrijk, het Leeuwland heeft dan ook de meest beroemde orgelcomponisten voortgebracht: Widor, Vierne, Franck, Guilmant, Tournemire, Alain, Langlais, Duruflé, Messiaen, en nu de grote improvisator Olivier Latry!

[Het orgel in Dordrecht waar Olivier Latry in 2017 een orgelconcert op gaf was ook een Barokorgel….]

Parijs straalt natuurlijk met haar meest bezochte toeristische plekken 'Leeuw-achtige' grootsheid uit!
De Eiffeltoren, de grote kathedralen en kerken, het Pantheon, de Champs-Elysées, de Romeinse triomfboog, de Arc de Triomphe, de Place de l'etoile, het Louvre, de Madeleine, de Parijse opera, de Notre Dame, het Petit- en het Grand Palais met het machtige Apollo-standbeeld, de grote pleinen, alle oud-Griekse standbeelden, de brede lanen

en de grote, weidse parken, de sacre coeur, de Dome des Invalides, de Alexander-de-derde-brug met alle majestueuze standbeelden, etc.

In Parijs lijkt alles groot en groots.

Dus ook de orgels van C.Coll ademen die grootsheid.

==========

Heiner Ruland over het orgel:

Inleiding door Marc van Delft

Bij de oude Grieken heb je zoals al genoemd het dionysische en apollinische element (volgens Nietsche):
Dionisisch betekent meedoen in een groep en in een roes raken d.m.v. van dans en drank en eventueel verdovende middelen als middel om gezamenlijk in een stemming van euforie te geraken.
Dit werd toegeschreven aan de God Bachus / Dionisos, de God van de wijn.
Zijn instrument is de aulos ofwel de snerpende hobo of schalmei, het natuurinstrument van de herders, de

natuurmensen.
De aulos is ook een dubbelfluit.
Man kan ook aan de panfluit denken aangezien de god Pan een natuurwezen is die samen met de faunen en de satyrs in het gevolg van de god Dionisus meeliep.

Dan het ***apollinische element***:
Apollinisch betekent dat er in het religieuze ritueel een verschil, een scheiding kwam tussen uitvoerder en toehoorder, het publiek.
Zo is volgens Nietsche het toneelstuk ontstaan, uit een dionysisch religieus ritueel wat apollinisch werd.
Het afstandelijke luisteren is een apollinische activiteit.
Apollo is de hemelse en beschaafde God van de Zon, wiens kinderen, de muzen, alle vormen van educatie en beschaving en kunst en wetenschap brachten, kortom cultuur.
Zijn instrument is de lyra, de lier, de harp, van het hemelse snarenspel.
Men raakt niet meer in een roes, men blijft rustig en helder wakker.

Wanneer we naar de geschiedenis kijken, dan zien we dat de natuurvolkeren een dionysische natuurreligie hadden en daarbij in een dansroes raakten, en dat waren natuurreligies voor de natuurgoden, zoals de God Pan.
[dit werd later door de kerk verketterd als zijnde een 'heksensabbat', satansverering voor de duivel, een wezen met hoorns zoals de god Pan, een grote bok / geit, en 'copuleren met de duivel'….]
Kenmerkend voor de kerkelijke religies is dat deze de natuur afzworen, de natuurgoden, de heilige eiken der

Germanen werden omgehakt.
De religie moest niet buiten in de natuur, maar binnen in een gebouw, een kerk worden beleefd, in de stad of het dorp, in een apollinisch ritueel, met apollinische muziek, waarbij vervoering, opwinding, dans en roes uit den Boze was.
Vanuit deze stroming is ook het Gregoriaanse gezang ontstaan als de ultieme hemelse, serene, gewijde en verheven apollinische muziek….

Men ziet dus aldus de volgende tegenstellingen:

Natuur	Cultuur
Bos/boom	stad/dorp/gebouw/kerk
Dionisus met zijn	Apollo en zijn muzen
Bachanten+Pan	(brenger van beschaving en cultuur)
Dionisische roes	Afstandelijk en beheerst, gewijd
Opwinding/extase	Rust, gewijd, verheven, intiem
Natuur-aarde	hemels / geestelijk
Aulos/ dubbelfluit	Lyra / lier / harp
Jachthoorns/ panfluit	gezang
Herdersschalmei	Gregoriaans gezang
ORGEL	Snaarinstrumenten / zang
Ahriman (de weg naar buiten)	Lucifer (de weg naar binnen) (Ik-ontw.)

Wording en verval van het orgel [H. Ruland]

De aulos is de voorloper van het eerste antieke orgel, genaamd hydraulis / hydraulos [water-aulos, omdat de luchtdruk door water werd bewerkstelligd].
Zij is een uitvinding van Ktesibios [3^{e} eeuw v.c.], vanuit de opbloeiende natuurwetenschap en techniek uit Alexandrië,

en ze nam in de late antieke tijd inderdaad de functie van de aulos over als instrument van het theater, feestelijke gelagen en spelen.
In het oude Rome werd dit orgel tot een circus-instrument [bv. circus Maximus-MvD] tijdens welke klanken ook christenen om het leven kwamen [!!]….
In de 8e eeuw n.c. kwam het orgel als geschenk van de byzantijnse keizer Konstantijn Kopronymus aan Pippin de Kleine in het Avondland;
Het orgel was hier, zoals daarvoor ook in Byzantium, eerst een instrument die de heerschappij representeerde, vond echter weldra, in de Karolingische tijd ingang in de kloosters en kerken als het instrument van de westerse christelijke cultus, wat zij in het oostelijke christendom nooit geweest was. Tot op heden wordt het orgel in het oostelijk ritueel niet toegelaten, alleen de menselijke stem wordt daar waardig bevonden voor de godsdienst.
Daarin lijkt zich iets wezenlijks uit te spreken, wat licht werpt op de eigenlijke betekenis van het orgel voor de christelijke cultus, in het bijzonder ook wat voor opgave het orgel voor de vernieuwde cultus in de toekomst zou kunnen hebben….
Allereerst kunnen we begrip hebben voor een aanschouwing die het orgel voor de cultus afwijst…
Wat heeft tenslotte het voormalige Romeinse circus- en theaterinstrument wat uit de faunisch-satyrische aulos ontstaan is met het sacrale gebeuren van de christelijke godsdienst te maken?
Christenen zijn tijdens deze klanken gemarteld!

Heersers hebben het orgel als betoverend technisch wonderwerk voor naïef gelovige zielen, die het niet doorzagen, voor hun macht misbruikt, - heersers, van wie het wereldlijke en politieke machtsmisbruik van het christendom uitging (de Roomse kerk wordt hier bedoeld - MvD), dus eigenlijk een hartgrondige vervalsing.

Wij kunnen in deze reeks de heel duidelijke ahrimanische ingrepen in dit instrument en door dit instrument op de mens verder voeren...:

In de moderne tijd, maar reeds in de middeleeuwen beginnend, ontwikkelt men via het orgel een enthousiasme om muziek zo ver te mechaniseren, dat de mens als speler wegvalt, zoals bij het draaiorgel. In leer wordt het muziekstuk gestanst en door een mechaniek afgespeeld – de vroegste vorm van de grammofoonplaat…

Vroeger was het niet, zoals het draaiorgel, bedelaars- en straatmuziek, maar het was een instrument van het vorstelijk toonaangevende cultuurleven met belangrijke kunstenaars.

Het bleef niet bij tonen uit een orgelpijp, er werden ook andere instrumenten nagebootst, en tenslotte zelfs ook buitenmuzikale natuurgeluiden, vogelstemmen, het gerommel van de donder etc. zodat het orgel – met of zonder speler – meer en meer van een muziekinstrument tot een muziek- en geruis- / geluids-imitatie-instrument werd.

Het lijkt erop als had in de nieuwe tijd het opkomende technisch-wetenschappelijke maakbaarheids-fanatisme [ahriman] zich over het orgel ontfermd, en het orgel daarvoor gebruikt. Zo is het niet verwonderlijk dat in de 19e eeuw, nog voor er een algemeen technisch gebruik van elektriciteit was, bv. elektrisch licht, reeds de elektriciteit

in het orgel begint plaats te nemen. Eerst wordt de tractuur, de verbinding tussen toets en pijp geëlektrificeerd, dan de windvoorziening, en tenslotte het verwekken van de toon in het elektronisch orgel.

Dat daarbij ten allen tijde ook een ontwikkeling van edele orgelbouw- en orgelspeelkunst plaatsvond moet vanzelfsprekend niet vergeten worden; voor ons bewustzijn staat deze natuurlijk op de voorgrond, zodat we bij het woord 'orgel' meteen aan J.S. Bach, aan Silbermann en Bruckner etc. denken.

Toch moeten we ook toegeven dat tegenwoordig in vele kringen het woord 'orgel' reeds voor elektronisch orgel en elektronisch keyboard staat.

HET ORGEL EN DE CHRISTELIJKE CULTUS [Ruland]

Doch zelfs in de neergang van het orgel toont zich in alle duidelijkheid de samenhang van orgel en cultus. Alleen daar namelijk, waar het orgel uit de dienst aan de cultus en spirituele gezindheid, aan het christelijk mysterium wordt weggenomen en cultus en spirituele bezinning zelf wegvallen, daar wordt haar geestelijke verval mogelijk.
Waar daarentegen een dieper bewustzijn van het christusgeheim in de muziek bij de musici leeft , daar kan het orgel gedijen.

MvD:
Dan heeft Ruland een theorie over de samenhang tussen het orgel en de transsubstantiatie ['Muziek in de cultus'] wat in het kader van deze beschouwing te ver gaat om hier aan te refereren. Maar ik zal er hieronder toch wat over schrijven.

o.a. wijst hij erop dat de westerse christelijke cultuur een affiniteit heeft met de kruisiging en de dood [denk aan de [protestantse] Mattheuspassion, en aan alle doodskruizen en kruiswegstaties in de katholieke kerk!], terwijl het oostelijke [Russische] Christendom meer een affiniteit heeft met de opstanding, met Pasen, het nieuwe leven….
Het westen heeft meer affiniteit met het fysieke lichaam, vanuit de verbondenheid van de bewustzijnsziel met het fysieke lichaam, de doodskrachten van de fysieke materie, [het westerse materialisme] en van daaruit dus ook met het sterk met het fysiek-technische verbonden orgel.

Dit fysieke moet in de verre toekomst worden getransformeerd, vergeestelijkt, omgevormd, getransmuteerd, getranssubstantialiseerd tot het einddoel: de geestmens / atman. [in de toekomstige Vulcanus-evolutie…]
Het Russische christendom heeft meer affiniteit met Pasen, de opstanding. Dat heeft ermee te maken dat het Russische volk / de Slavische volkeren in de toekomst de opgave hebben om het geestzelf (manas) te ontwikkelen.
Daarom is het byzantijnse gezang puur vocaal, als hemelsgeschenk.

Het orgel is echter helemaal uit de aardekrachten, de substantiekrachten van de aarde gehaald.

Ruland-citaten:

Manfred Bleffert zei het eenmaal zo:
"Eigenlijk zou het orgel onderaards moeten staan en vanuit het onderaardse moeten klinken." [!!]
Dat was ook de gedachte van Franz Thomastik.

Geen wonder dat Ahriman dan gelijk naast haar staat, zo nabij als geen ander instrument, om haar onverwandeld [ongetransformeerd] in deze aardekrachten te houden,

ze uit het Christus-aardebereik naar het onderzinnelijke te trekken.

Organ from Hell – het 'Horror-orgel', Gotiek en gothic Saturnusthematiek [MvD]

Via deze opmerkingen (over de samenhang tussen het orgel en Ahriman = Satan) komen we dan als vanzelf uit bij het volgende onderwerp, waarbij we die samenhang nader gaan bekijken, want Ahriman hangt ook samen met angst…

Opmerkelijk is de link van de Saturnale Gotiek en het orgel met horror- of griezelthema's.

Die link hoort eigenlijk eerder bij de Neogotiek als bij de Gotiek, want de 19e eeuw was sterk ahrimanisch getint.

De duistere zwarte torens van de Dom van Keulen werden bv. in de 19e eeuw gebouwd, en golden als triomf, als hoogtepunt van de Neogotische beweging.

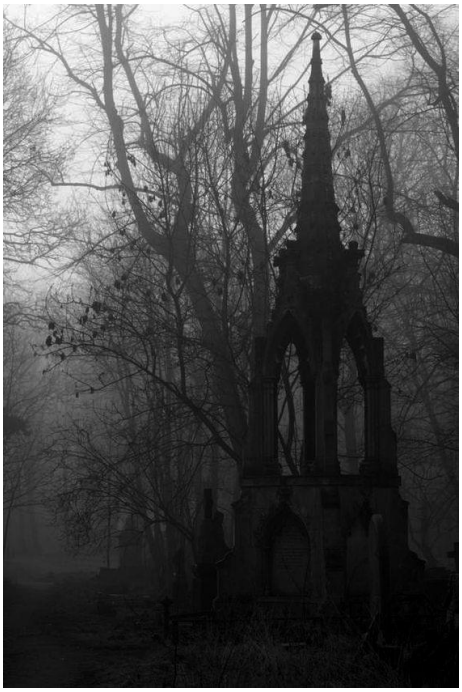
In de 19e eeuw ontstaat de 'gothic novel', het griezelverhaal.

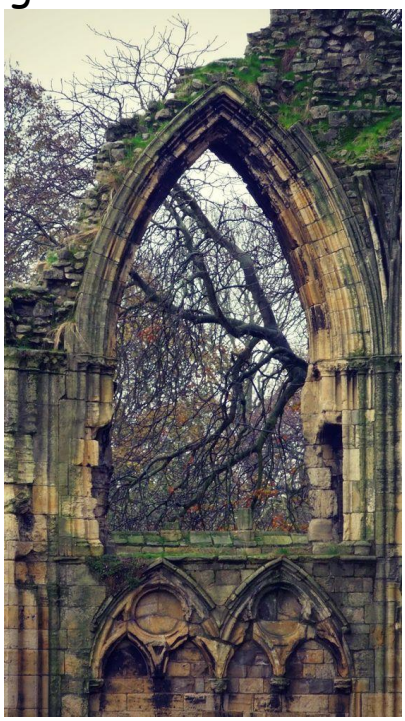
In Engeland waren er veel gotische ruines [voormalige katholieke kerken en kloosters die door Hendrik de 8e waren verwoest],

en in de 19e eeuw ontstaat dan in de sfeer van die gotische ruines het griezelverhaal, de 'gothic novel'.

Wie klassieke griezel- en vampierfilms bekijkt ziet dat de horrorscènes zich bijna altijd afspelen in een gotische architectuur, in al dan niet vervallen toestand…

De film 'The Haunting' van Jan de Bont speelt zich bv. geheel en al af in een neogotisch kasteel, waarbij de gotische meubels met al haar driegende puntvormen op een gegeven moment tot leven komen… [een gotisch bed ↓ ….]

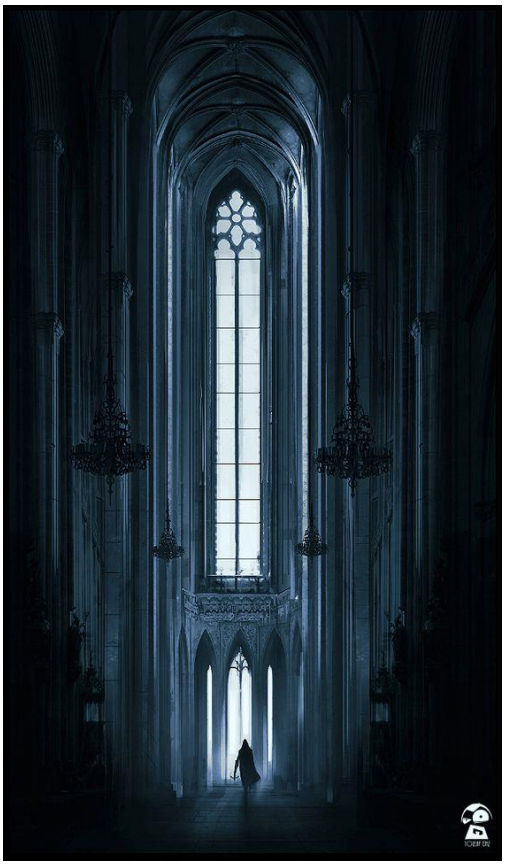
De Franse schrijver Victor Hugo was ook gefascineerd door die gotische griezelsfeer, wat hem o.a. inspireerde tot het verhaal over het spook [de gebochelde] van de Notre Dame…

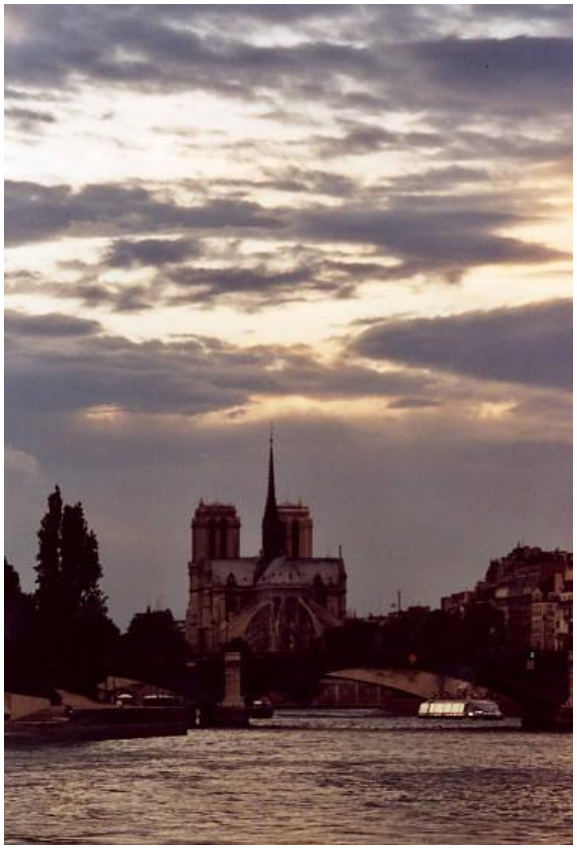

De Notre Dame in Parijs is een kathedraal waaromheen zich vele mysterieuze legenden afspelen,

daarin bevindt zich een van de fraaiste en grootste Cavallé-Coll-orgels ter wereld, en daar is 's werelds beste orgel-improvisator ter wereld de hoofdorganist: Olivier Latri.

Het Spook van de Notre dame speelt natuurlijk helse muziek op het orgel van de Notre Dame, evenals het spook van de opera helse muziek op zijn onderaardse orgel speelt en de ook de krankzinnige kapitein van de onderzeeër van 20.000 mijl onder zee van Jules Verne, kapitein Nemo speelt orgel…

Het oerstuk van de orgel-griezelmuziek is natuurlijk de beroemde Toccata in D klein van Bach met haar dreigende begin in de Saturnus-satanische-horror-toonsoort D klein en volgens Zagwijn was Bach bij uitstek het Saturnustype, wier muziek altijd bij uitstek het allermeest geschikt is voor uitvaarten en begrafenisplechtigheden….

Het horror-orgel met een 'door de duivel bezeten organist', past dan weer bij uitstek in dit plaatje van de Gothic Novel, het spook van de Notre Dame, met al die duivelse beelden, de Gargoyles op de torenbalkons van de Notre dame….

Het is dan ook bijzonder om Olivier Latry (als een bezetene…) zijn extreme 'Organ-from-Hell'-improvisaties op het orgel van de Notre Dame te horen en te zien spelen….

Men kan zich afvragen of die griezelsfeer van de Notre Dame, die wellicht ook te maken heeft met de duivelse gargoyles op het dak…. misschien nog iets te maken heeft met de 'helse improvisaties' waartoe de organisten van de Notre Dame worden aangezet of geïnspireerd…..

Luister eens naar deze improvisaties op het orgel van de Notre Dame…
Dit zijn m.i. de beste en meest spectaculaire Olivier Latry-improvisaties:

https://www.youtube.com/watch?v=PmlW_cdG88s

https://www.youtube.com/watch?v=qSxVO3EoCRM

https://www.youtube.com/watch?v=oQySJcNQguU

https://www.youtube.com/watch?v=-EK6ikwq6Lc
---
https://www.youtube.com/watch?v=UaWWcMweTkI

Het spook van de Notre Duck

Grappig genoeg vinden we dit thema ook terug in een kinderlijk-speelse en vermakelijke vorm in een Donald-Duck-verhaal ! Dat geeft wel aan hoe archetypisch dit thema is, dat er zelfs een stripversie van is gemaakt!

De 'Notre Duck' is natuurlijk een verwijzing naar de

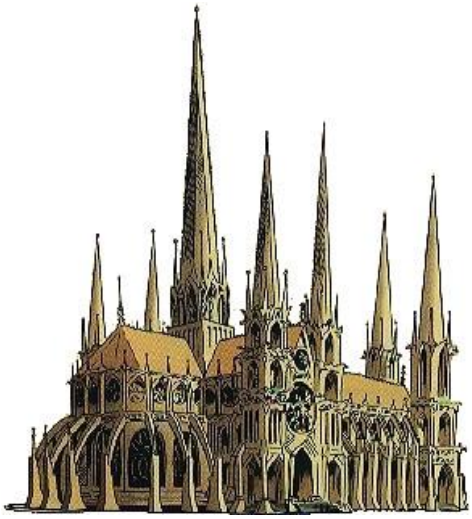
'Notre Dame' van Parijs:

Een bij binnenkomst machtige en duistere kathedraal:

waar een duistere, zwarte figuur, het 'spook',
als een bezetene op het orgel speelt:

Copyright : Marc van Delft
29-11-2017 /
2e versie: 3-12-2017